

Xenofeminism:

O Politică pentru Alienare:

Laboria Cuboniks

ZERO

- 0x00 Lumea noastră este în vertij. Este o lume care colcăie de mediere tehnologică, care îmbibă viața cotidiană cu abstract, virtual și complexitate. XF construiește un feminism adaptat la aceste realități: un feminism de o viclenie, scară și viziune fără precedent; un viitor în care justiția de gen și emanciparea feministă contribuie la o politică universalistă ce răspunde nevoilor fiecărui om, indiferent de rasă, abilitate, poziție economică și localizare geografică. Gata cu principiul repetiției, fără viitor, instituit pe banda rulantă a capitalului, gata cu supunerea la corvoada muncii productive și reproductive, gata cu reificarea, mascată în critică, a ceea ce este dat. Viitorul nostru cere depietrificare. XF nu este o chemare la revoluție, ci un pariu pe jocul lung al istoriei, care necesită imaginație, dexteritate și perseverență.
- 0x01 XF folosește alienarea drept elan necesar pentru generarea de noi lumi. Suntem cu toții alienați—dar am fost oare vreodată altfel? Nu în pofida, ci prin condiția noastră de alienare putem să ne eliberăm de împotmoleala în imediat. Libertatea nu este un dat—și cu siguranță ea nu este dată de nimic 'natural'. Construcția libertății implică nu mai puțină ci și mai multă alienare; alienarea este munca de construcție a libertății. Nimic nu ar trebui acceptat ca fix, permanent sau 'dat'—nici condițiile materiale, nici formele sociale. XF produce mutații, navighează și testează fiecare orizont. Oricine a fost considerat 'ne-natural' prin prisma normelor biologice dominante, oricine a suferit de injustiții aduse în numele ordinii naturale va realiza că glorificarea 'naturii' nu poate să ne ofere nimic—cei și cele queer și trans dintre noi, cei și cele cu diferențe de abilitate, precum și acelea care au fost discriminate din cauza sarcinii sau a obligațiilor legate de creșterea copiilor. XF este vehement antinaturalist. Naturalismul esențialist duhnește a teologie—cu cât este exorcizat mai repede, cu atât mai bine.
- 0x02 De ce există atât de puțin efort explicit și organizat de a redirecționa aparatul tehnologic pentru scopuri politice feministe progresiste? XF își propune să folosească strategic tehnologiile existente pentru a reconstrui lumea. Aceste unelte încorporează însă riscuri serioase; ele sunt predispușe

abuzului, ilegalităților și a exploatarii celor slabe/i. XF nu pretinde că nu riscă nimic, ci dimpotrivă promovează ansamblul interfețelor tehnopolitice necesare care răspund acestui risc. Tehnologia nu este inerent progresistă. Utilitatea ei este legată de cultură printr-o buclă de feedback pozitiv care face imposibilă secvențialitatea liniară, predicția și prin urmare o precauție absolută. Inovația tehnico-științifică poate fi sincronizată cu o gândire teoretică colectivă politică în care femeile, persoanele queer și nonconformismul de gen joacă un rol fără precedent.

0x03 Potențialul cu adevărat emancipator al tehnologiei rămâne nerealizat. Hrănită de piață, creșterea rapidă tehnologică este neutralizată de supraîncărcarea cu software inutil ('bloat'), în timp ce orice inovație elegantă ajunge să se supună logicii consumatorului a cărui lume statică o decorează. Dincolo de haosul zgomotos al rebuturilor de programare vândute ca marfă, scopul nostru ultim constă în redirecționarea tehnologiilor pentru combaterea accesului inegal la uneltele reproductive și farmacologice, pentru prevenirea cataclismului mediului înconjurător, a instabilității economice, precum și a formelor de muncă neplatită sau platită precar. Inegalitatea de gen este încă dominantă în domeniile în care sunt concepute, construite și reglementate juridic tehnologiile noi, în vreme ce femeile angajate în domeniul electronicii (pentru a numi doar una dintre industrii) realizează o muncă monotonă și debilitantă, remunerată aproape cel mai prost pe plan mondial. Asemenea injustiție necesită o corecție structurală, mașinică și ideologică.

0x04 Xenofeminismul este un raționalism. A afirma că rațiunea sau raționalitatea sunt prin 'natura' lor ocupații patriarhale înseamnă acceptarea unei înfrângerii. Este adevărat, canonul 'istoriei gândirii' este dominat de bărbați și tot mâini masculine manevrează instituțiile științei și tehnologiei. Dar acesta este exact motivul pentru care feminismul trebuie să fie un raționalism —ca urmare a acestei nefericite imbalanțe, și nu în pofida ei. Nu există nici raționalitate 'feminină', nici 'masculină'. Știința nu este o expresie ci o suspensie a genului. Dacă astăzi ea este dominată de egouri masculine, atunci se află în opoziție cu sine însăși—iar această contradicție poate fi depășită. Rațiunea, ca și informația, vrea să fie liberă, iar patriarhatul nu poate să îi redea libertatea. Raționalismul trebuie el însuși să fie un feminism. XF evidențiază punctul de intersecție al acestor afirmații într-o dubla dependență. XF identifică rațiunea ca fiind un motor al emancipării feministe și în același timp revendică dreptul tuturor de a vorbi în numele nimănu.

ÎNTRERUPE

0x05 Modestia excesivă ce caracterizează agendele feministe ale ultimelor decenii nu este proporțional corelată cu complexitatea monstruoasă a realității noastre, o realitate desenată prin hașura cablurilor de fibră optică, a undelor radio și microunde, a conductelor de gaz și petrol, a căilor aeriene și a rutelor logisticii, precum și de executarea fără oprire, simultană, a protocoalelor de

comunicație, în fiecare milisecundă. Gândirea sistematică și analiza structurală au cedat în favoarea unor lupte admirabile dar insuficiente care apară cauze locale, fixe, și care promovează o insurecție fragmentată. În timp ce capitalismul este înțeles ca o totalitate complexă și în continuă expansiune, multe proiecte anticapitaliste presupus emancipatoare rămân sceptice cu privire la universalism și sunt opace față de politicile speculative la scară largă, condamnându-le ca fiind în mod necesar vectori opresivi. Această falsă certitudine tratează universalul drept absolut, generând o disjuncție debilitantă între lucrul pe care căutăm să îl răsturnăm și strategiile pe care le propunem pentru a-l răsturna.

0x06 Complexitatea globală ne deschide și ne orientează către revendicări cognitive și etice urgente. Acestea sunt responsabilități prometeene care nu pot fi lăsate neadresate. O mare parte din feminismul secolului XXI—de la rămășițele politicilor identitare postmoderne până la o bună parte a ecofeminismului contemporan—se luptă să răspundă acestor provocări în mod adecvat, într-o manieră capabilă să producă schimbări substanțiale și de durată. Xenofeminismul se angajează să răspundă la aceste obligații ca un agent colectiv capabil să navigheze între niveluri multiple de organizare politică, materială și conceptuală.

0x07 Suntem vehement sintetice, iar simpla analiză nu ne satisface. XF îndeamnă la o oscilație constructivă între descriere și prescriere cu scopul de a mobiliza potențialul recursiv al tehnologiilor contemporane în corelație cu genul, sexualitatea și disparitățile de putere. Dat fiind că există o gamă specifică de provocări în ceea ce privește egalitatea de gen legate de viața în epoca digitală—de la agresiunea sexuală prin mediile sociale, la doxxing, dreptul la intimitate și protecția imaginilor online—situația actuală necesită un feminism compatibil cu procesele computaționale. Astăzi este imperios necesar să dezvoltăm o infrastructură ideologică care susține și în același timp facilitează intervenții feministe în rețelele lumii contemporane. Xenofeminismul este despre mai mult decât autoapărare digitală și eliberare din rețelele patriarhale. Dorim să cultivăm exercițiul libertății pozitive—o libertate-de-a mai degrabă decât o eliberare-de—și să îndemnăm feministele să se echipeze cu cunoștințele necesare pentru redirectionarea tehnologiilor existente și pentru inventarea de noi unelte cognitive și materiale în serviciul unor scopuri comune.

0x08 Oportunitățile radicale create de formele medierii tehnologice aflate în creștere (și alienante) ar trebui să înceteze să mai fie exclusiv folosite în interesul capitalului, care, prin design, îi avantajează doar pe cei puțini. Există unelte cu o capacitate de răspândire majoră care pot fi instrumentalizate diferit, și chiar dacă nimeni nu poate pretinde acces absolut la ele, aceste tool-uri digitale nu au fost niciodată mai ușor accesibile sau mai sensibile la apropiere decât sunt azi. Aceasta nu este o încercare de a trece cu vederea faptul că o mare parte a sărăciei globale este afectată negativ de industria tehnologică în continuă expansiune (de la muncitorii din fabrică care lucrează în condiții abominabile până la satele din Ghana care au devenit gropile de e-gunoi ale puterilor lumii), ci o recunoaștere explicită a necesității eliminării acestor condiții. Așa cum inventarea bursei de valori este echivalentă cu inventarea

crash-ului, xenofeminismul este conștient că inovația tehnologică trebuie în același timp să își anticipeze propriile infirmități sistemice.

CAPCANĂ

- 0x09 XF respinge iluzia și melancolia ca fiind inhibitori politici. Iluzia, ca prezumție oarbă că cei slabi vor domina în fața celor puternici fără o coordonare strategică conduce la promisiuni neținute și impulsuri necontrolate. Aceasta este o politică care, dorind atât de mult, ajunge să construiască atât de puțin. Fără efortul unei organizații colective sociale la scară largă, a exprima dorința de schimbare globală nu este nimic mai mult decât o iluzie deșartă. Pe de altă parte, melancolia—atât de specifică stângii—ne învață că emanciparea este o specie extinsă pe care nu ne mai rămâne decât să o deplângem și că tot ce am mai putea spera sunt scurte spasme de rezistență. În cel mai rău caz, o asemenea atitudine nu generează nimic altceva decât letargie politică, și în cel mai bun caz, instalează o atmosferă de disperare generalizată care de regulă degenerază în fașionalism și moralism meschin. Maladia melancoliei nu face decât să agraveze inerția politică și—sub masca realismului—năruie orice speranță de a calibra lumea într-un fel diferit. Împotriva acestor maladii ne vaccinează XF.
- 0x0A Credem că politica care valorizează exclusiv dimensiunea locală având pretenția că subvertește curentele abstracției globale este insuficientă. Retragerea din sau renegarea mașinăriei capitaliste nu o va face să dispară. Într-un mod similar, sugestiile de a acționa frâna de urgență a vitezelor integrate, îndemnul de a încetini și de a reduce scara sunt posibilități la dispoziția celor puțini—o caracteristică violentă a exclusivității—în cele din urmă provocând catastrofa pentru cei mulți. A refuza să gândim dincolo de micro-comunități, să încurajăm legăturile dintre insurgențele fracționate, să luăm în calcul cum pot fi tacticile emancipatoare rescalate în vederea implementării lor universale înseamnă să ne mulțumim cu gesturi temporare și defensive. XF este o creatura afirmativă în ofensivă care insistă puternic pe posibilitatea unei schimbări sociale la scara globală pentru toți semenii noștri alien.
- 0x0B Se pare că din politica feministă și queer contemporană a dispărut ideea de volatilitate și artificialitate a lumii în favoarea unei constelații de identități de gen plurale dar statice în a cărei lumină sumbră ceea ce este bun este cu obstinție echivalat cu naturalul. Cu toate că (mult probabil) am extins în mod lăudabil limitele 'toleranței', suntem prea des îndemnați să ne găsim consolare în nonlibertate sub motivația că așa ne-am 'născut'—ca și cum ni s-ar oferi o scuză cu binecuvântarea naturii. În același timp, centrul heteronormativ găfâie în continuare. Xenofeminismul contestă acest referent centrifug, fiind pe deplin conștient că sexul și genul sunt esențiale pentru a obține un echilibru între acțiune și normă, între libertate și constrângere. A înclina balanța în direcția naturii înseamnă în cel mai bun caz să facem concesii defensive, și în plus să ne ferim de ceea ce ar face ca politica trans

și queer să fie mai mult decât un simplu lobby: faptul că ea este o afirmare în-suflețită a libertății în pofida unei ordini care pare de neclintit. Ca orice în mit al datului, o fundație stabilă este născocită pentru o lume reală plină de haos, violență și dubii. 'Datul' se ascunde în mediul privat sub formă de certitudine, sustrăgându-se de la consecințe publice. Însă atunci când posibilitatea de schimbare devine reală și cunoscută, mormântul de sub sanctuarul Naturii se crapă și noi istorii—care gem de viitor—scapă vechii ordini a 'sexului'. Grila disciplinară a genului vine să repare fundația spulberată și să domesticească viețile care au scăpat. A venit timpul să darâmăm cu totul acest sanctuar și să nu ne mai prosternăm în fața lui în jalnică recunoștință pentru puțina autonomie câștigată.

0x0C Dacă 'cyberspace-ul' a oferit odată promisiunea scăpării din îngustimea categoriilor identitare esențialiste, climatul mediilor sociale contemporane a mers hotărât în direcția opusă, transformându-l într-un teatru în care sunt performate prosternări în fața identității. Odată cu aceste practici curatoriale apar și ritualuri puritane de mentenanță morală, iar aceste stadii sunt de cele mai multe ori infestate de plăcerile repudiate ale acuzației, ale shaming-ului și denunțării. Platforme importante pentru conectare, organizare și schimb de skill-uri sunt blocate de obstacole camuflate în așa-zise dezbateri productive. Aceste politici puritane ale rușinii—care fetișizează opresiunea ca și cum ar fi o binecuvântare și tulbură apele cu frenezii moraliste—ne lasă reci. Nu vrem nici mâini curate, nici suflete frumoase, nici virtute, nici teroare. Vrem forme superioare de corupție.

0x0D Ceea ce dovedesc toate acestea este că sarcina de a construi platforme de emancipare și organizare socială nu poate să ignore mutațiile culturale și semiotice pe care înseși aceste platforme le provoacă. Ceea ce necesită redirectionare sunt paraziții memetici care apar și coordonează comportamente în moduri care sunt ocluate de imaginea gazdelor lor; în cazul unui eșec, meme ca 'anonimitatea', 'etica', 'justiția socială' și 'privilege-checking-ul' ajung să fie vectorii unor dinamisme sociale în totală divergență față de intențiile adesea laudabile cu care sunt inițial adoptate. Sarcina de auto-organizare necesită o manipulare hiperstițională a sforilor de marionetă ale dorinței și implementarea operatorilor semiotici în câmpul sistemelor culturale hiperconectate. Voința va fi întotdeauna coruptă de memele în care circulă, dar nimic nu ne împiedică să instrumentalizăm acest lucru și să îl calibrăm în funcție de scopurile dorite.

PARITATE

0x0E Xenofeminismul implică aboliționismul genului. 'Aboliționismul genului' nu este un cod pentru eradicarea din mijlocul populației a ceea ce la ora actuală sunt considerate trăsături 'gendered'. În patriarhat, un astfel de proiect nu ar putea decât să insinueze dezastrul—noțiunea de 'gendered' fiind în mod disproporționat înclinată spre cea de feminin. Însă chiar dacă această proporție

ar fi re-echilibrată, nu ne interesează reducția diversității sexuale a lumii. Să înflorească o sută de sexe! 'Aboliționismul genului' este un alt nume pe care îl dăm ambiției de a construi o societate în care particularități de gen încetează să mai stea la baza funcționării asimetrice a puterii. 'Aboliționismul rasei' se extinde către o formulă similară—aceea că lupta trebuie să continue până ce trăsăturile care sunt acum rasializate nu mai constituie motiv de discriminare mai mult decât culoarea ochilor. În cele din urmă, fiecare aboliționism emancipator trebuie să se orienteze către aboliționismul de clasă, pentru că în capitalism opresiunea ia o formă transparentă și denaturalizată: nu ești exploatat sau oprimat pentru că ești angajat în muncă sau sărac; ești angajat în muncă sau sărac pentru că ești exploatat.

0x0F Xenofeminismul înțelege că viabilitatea proiectelor emancipatoare—abolirea clasei, genului, rasei—depinde de reconsiderarea ideii de universalitate. Universalul trebuie să fie înțeles ca generic, cu alte cuvinte intersecțional, iar intersecționalitatea nu reprezintă o simplă parcelare a grupurilor într-o obscuritate a identităților încrucișate, ci o orientare politică care despice fiecare particular, refuzând orice categorizare stereotipică a corpurilor. Acesta nu este un universal care poate fi impus de sus în jos, ci care este construit bottom-up—sau, mai bine spus, lateral, în sensul în care deschide noi linii de tranzit printr-un peisaj inegal. Această universalitate non-absolută și generică trebuie să ne mențină în gardă împotriva tendințelor facile de conflare cu particulari prea cuprinzători și implicați—și anume universalismul eurocentric—în care masculinul este confundat cu asexuarea, albul cu lipsa de rasă, cisgender-ul cu realitatea, și așa mai departe. În lipsa acestui universal, abolirea clasei va rămâne o fantezie burgheză, abolirea rasei va rămâne un suprematism tacit al albului și abolirea genului va rămâne un misoginism vag mascat, mai ales—în special—atunci când el va fi condamnat de înseși feministe auto-declarate. (Spectacolul absurd și nesăbuit al atâtor campanii care se autoproclamă drept 'aboliționiste ale genului' împotriva femeilor trans este o dovadă suficientă în acest sens).

0x10 De la postmoderni am învățat să ardem fațadele falsului universal și să alungăm aceste confuzii; de la moderni am învățat să cernem noi universali din cenușa falsului. Xenofeminismul caută să construiască o politică a coaliției, o politică protejată de infecția purității. Mânuierea universalului necesită competențe serioase și o auto-reflexivitate minuțioasă pentru ca el să devină o unealtă gata de a fi folosită în avantajul unor multiple corpuri politice și pentru a putea fi apropiat în rezistența împotriva numeroaselor opresiuni legate de gen și sexualitate. Universalul nu este un plan rigid de acțiune, și mai degrabă decât să-i dictăm folosința de pe acum, propunem ca XF să fie o platformă. Însuși acest proces de construcție este deci înțeles drept negentropic, iterativ și în continuă reconfigurare. Xenofeminismul caută să fie o arhitectură variabilă care, ca și programele open-source, rămâne deschisă modificărilor și îmbunătățirii continue, urmând impulsul navigațional al raționamentului etic militant. Cu toate acestea, deschis nu înseamnă necontrolat. Cele mai durabile sisteme din lume își datorează stabilitatea unei 'mâini invizibile' care creează o ordine aparent spontană; sau exploatează inerția investiției și sedimentării. Nu trebuie să ezităm să învățăm de la adversarii

noștri sau din succesele sau eșecurile istoriei. Cu acestea în minte, XF caută moduri de a sădi o ordine care este echitabilă și justă, injectând-o în geometria libertăților create de aceste platforme.

AJUSTEAZĂ

0x11 Pentru că nimic nu este atât de sacru încât să nu poată fi redirecționat și transformat pentru amplificarea libertății noastre, atât din perspectiva problemelor de gen cât și ale umanului, am ales să ne împărțim soarta cu tehnologia. Să spui că nimic nu este sacru, că nimic nu este transcendent sau că nimic nu sta în calea dorinței de a cunoaște, de a asambla și hackui este să spui că nimic nu este supranatural. 'Natura'—înțeleasă aici ca arena infinită a științei—este tot ceea ce există. Și astfel, eliminând melancolia și iluzia, lipsa ambiției și înlăturarea a ceea ce nu poate fi rescalat, a puritanismului libidinalizat a unor anume culturi online și a Naturii ca dat imposibil de reconfigurat ne dăm seama că antinaturalismul nostru normativ a adus după sine un naturalism ontologic. Afirmăm deci că nu există nimic care să nu poată fi studiat științific și manipulat tehnologic.

0x12 Aceasta nu înseamnă că distincția între ontologic și normativ, între acțiune și valoare este pur și simplu eliminată și secătuită. Vectorii antinaturalismului normativ și ai naturalismului ontologic deschid multe câmpuri de bătaie ambivalente. Proiectul de a separa ceea ce ar trebui să fie de ceea ce este, de a disocia libertatea de fapt și voința de cunoaștere este într-adevăr o sarcină infinită. Există instanțe ale confuziei în care dorința ne pune față în față cu brutalitatea faptului, în care frumusețea devine indisociabilă de adevăr. Poezia, sexul, tehnologia și durerea ard în această tensiune. Ajunge numai să renunțăm la sarcina reviziunii, să dăm drumul frâielor și să diminuăm tensiunea, și aceste focuri vor păli instantaneu.

ÎNCARCĂ

0x13 Potențialul culturii timpurii a internetului orientate către text tocmai pentru a contracara regimurile reprezentationale de gen, generând solidaritate în mijlocul grupurilor marginalizate și creând noi spații de experiment care au declanșat cyberfeminismul anilor nouăzeci s-a redus simțitor în secolul XXI. Dominanța vizualului în interfețele online de astăzi au reinstituit moduri deja familiare de poliție identitară, relații de putere și norme de gen în reprezentarea de sine. Dar asta nu înseamnă că sensibilitatea cyberfeministă aparține trecutului. Pentru a distinge în internetul de astăzi posibilitățile subversive de cele opresive latente este necesar un feminism sensibil la întoarcerea insidioasă a vechilor structuri de putere, în același timp destul de abile pentru a exploata acest potențial. Tehnologiile digitale nu pot fi disociate de realitățile materiale care stau la baza lor, ele sunt interconectate în așa fel încât

fiecare din ele poate fi folosită pentru a o reorienta pe cealaltă către scopuri diferite. În loc să afirmăm supremația virtualului în fața materialului, sau a materialului în fața virtualului, xenofeminismul înțelege că există în amândouă atât putere cât și impotență—o observație indispensabilă unei intervenții eficiente în realitatea noastră compusă din îmbinarea celor două.

- 0x14 Intervenția în hegemoniile materiale este la fel de esențială ca și cea în cele digitale și culturale. În schimbările aduse mediilor artificiale există cel mai mare potențial de reconfigurare a orizontului femeilor și persoanelor queer. Încorporând constelații ideologice, producția spațiului și deciziile pe care le luăm pentru a-l organiza sunt de fapt o articulare despre „noi”, și invers, despre cum un „noi” poate fi articulat. Având potențialul să închidă, să restricționeze sau să deschidă condiții sociale viitoare, xenofeministele trebuie să vorbească limbajul arhitecturii cu un vocabular favorabil coregrafiei colective—ca scriere controlată a spațiului.
- 0x15 De la stradă până acasă, spațiul domestic nu trebuie nici el să scape de tentaculele noastre intervenționiste. Atât de profund rigid, spațiul domestic a fost considerat imposibil de scos din contextul în care este fixat, dat fiind că acasă-ca-normă a fost confundat cu acasă-ca-fapt, ca un dat care nu poate fi modificat. Umilitorul „realism domestic” nu își găsește casa în orizontul nostru. Să ne întoarcem deci atenția către casele augmentate ale laboratoarelor comune, ale tehnologiilor media și ale facilităților tehnice comunale; casa este gata de a transformare spațială, fiind una din componentele integrate oricărui proces de futuritate feministă. Iar acesta trebuie să pătrundă dincolo de gardul protector al casei. Vedem deci foarte clar cum reinventarea structurilor familiale și a vieții domestice sunt astăzi posibile ori cu sacrificiul retragerii din viața economică—calea comunei—ori prin împovărarea cu sarcini multiple—calea părintelui singur. Dacă vrem să spargem inerția care a menținut neclintită figura muribundă a familiei nucleare și care a cauzat izolarea femeii de sfera publică și a bărbaților de viața copiilor lor, penalizându-i pe cei și cele care se abat de la ea, trebuie să refacem infrastructura materială și să spargem ciclurile economice care o blochează în aceeași perpetuă stare. Sarcina pe care o avem este dublă, iar viziunea noastră trebuie să fie în mod necesar stereoscopică: trebuie să configurăm o economie care eliberează munca reproductivă și viața de familie, în același timp construind modele de familialitate eliberată de tenebrele muncii salariate.
- 0x16 De la casă la corp, ne presează și necesitatea de a articula o politică proactivă orientată către intervenția biotehnologică și hormonală. Hormonii hackuiest sistemele de gen având o anvergură politică care se extinde dincolo de calibrarea estetică a corpurilor individuale. Gândită din punct de vedere structural, distribuția hormonilor—cine și ce este priorizat sau patologizat—este de o importanță deosebită. Ascensiunea internetului și caracatița pieței negre a farmaceuticelor pe care acesta a descătușat-o—împreună cu arhiva publică de know-how endocrinologic—sunt instrumentale în preluarea controlului asupra economiei hormonale din mâinile paznicilor instituționali care caută să înlăture orice amenințare adusă distribuției stereotipice a sexelor. Să negociezi după regulile de piață ale birocratilor nu reprezintă însă

o victorie în sine. Aceste valori trebuie să crească. Ne întrebăm dacă expresia ‚gender hacking’ [n.t. pirateria de gen] nu se poate lărgi pentru a include o strategie extinsă, o strategie pentru gândirea wetware [n.t. wetware se referă la creierul uman, prin opoziție cu hardware] asemănătoare cu cea pe care pirateria virtuală a dezvoltat-o pentru software—prin construcția unui întreg univers de platforme libere și open source, acesta fiind sistemul cel mai aproape de un comunism aplicat pe care multe dintre noi l-au văzut vreodată. Putem oare, evitând imprudența de a pune vieți în pericol, să țesem împreună promisiunile în stare embrională care ne-au fost făcute de tehnologia de printare 3D în scopuri farmaceutice („Reactionware”), de clinicile pentru avort telemedical grassroots, de hacktivismul de gen, de forumurile TSH-DIY [n.t. DIY-HRT este prescurtarea pentru ‚do-it-yourself hormone replacement therapy’, tradus prin ‚terapie de substituție hormonală DIY’], și așa mai departe, într-o singură platformă, cea a medicinei libere și open-source?

0x17 De la global la local, de la cloud-uri la corpurile noastre, xenofeminismul își asumă responsabilitatea de a construi noi instituții de proporții tehnomateriale hegemonice. Precum inginerii care trebuie să conceapă atât structura globală cât și părțile moleculare din care ea este construită, XF evidențiază importanța unei sferei mezopolitice care să depășească eficiența limitată a gesturilor locale și crearea unor zone autonome și de orizontalism radical, poziționându-se în același timp împotriva impunerilor transcendente sau top-down de valori și norme. Arena mezopolitică a ambițiilor universaliste ale xenofeminismului se înțelege a fi o rețea mobilă și complexă de zone de tranzit între aceste polarități. Ca adeptele pragmatismului, invităm contaminarea să devină motorul mutațional între aceste frontiere.

SUPRAÎNCARCĂ

0x18 XF afirmă că adaptarea comportamentului nostru la o eră de o complexitate prometeeană este o muncă care cere răbdare, dar o răbdare brutală, în contradicție cu ideea de ‚așteptare’. A calibra o hegemonie politică sau un memplex insurgent nu numai că implică crearea (infra-)structurilor materiale pentru a face explicite valorile pe care aceasta le articulează, dar cere de la noi ca subiecți să ne întrebăm în ce fel am putea fi gazdele purtătoare ale unei noi lumi. Cum poate fi construit un parazit semiotic superior—unul care trezește dorințele pe care vrem să le dorim, care nu orchestrează o orgie autofagică de umilință sau furie, ci o comunitate emancipatoare și egalitară bazată pe noi forme de solidaritate nonegoistă și auto-organizare colectivă.

0x19 Este xenofeminismul un program? Nu, dacă programul înseamnă ceva rudimentar precum rețeta, sau precum o unealtă unidirecțională care ajută la rezolvarea unei singure probleme. Preferăm să gândim ca șmechera sau ca ‚lisper-ul’ [n.t. ‚lisper’ este un joc de cuvinte, înseamnă atât programatoare în limbajul LISP, cât și sâsâită] care doresc să construiască un limbaj nou în care să fie formulată problema în cauză, un limbaj care face ca soluțiile—atât

pentru problema respectivă cât și pentru o întreagă clasă de probleme de care ea aparține—să devină evidente și triviale. Xenofeminismul este o platformă, o ambiție incipientă de a construi un nou limbaj al politicii sexuale—un limbaj homoiconic capabil de a-și trata propriile metode ca pe materiale revizibile și care își auto-compune existența bucată cu bucată. Înțelegem că problemele cu care ne confruntăm sunt sistemice și interconectate și că orice șansă de succes global depinde de infectarea cu logica XF a cât mai multe activități și contexte. A noastră este o transformare în sensul unei infiltrări controlate mai degrabă decât al unei revoluții rapide; este o transformare bazată pe o construcție deliberată care caută să înece patriarhatul capitalist și al supremației albe într-o mare de proceduri care îi înmoaie carapacea și care îi lichidează mecanismele de apărare, astfel încât din rămășițele lui să se construiască o lume nouă.

0x1A Xenofeminismul marchează dorința de a construi un viitor alien printr-un X triumfător pe o hartă mobilă. Acest X nu marchează o destinație. El reprezintă inserția unui keyframe topologic care servește formării unei logici noi. Afirmând un viitor rupt de orice repetiție a prezentului, milităm pentru capacități de amplificare conceptuală, pentru spații ale libertății cu o geometrie mai bogată decât cea a naosului, a liniei de producție și a feed-ului. Dacă geometria este cea care ne structurează implicit lumea exterioară, Umweltul nostru, revendicăm noi posibilități perspective în afara granițelor identităților naturalizate. În numele feminismului, ‚Natura’ nu va mai fi un refugiu pentru injustiție sau vreun instrument al justificării politice!

Dacă natura este injustă, schimbați natura!

Traducere:

Alina Popa, co-founder of Unsorcery and The Bureau of Melodramatic Research.